

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2213/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији су заједнички пуномоћници Дејан Антаљ и Милан Петровић, адвокати из ... и Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва „Електропривреда Србије“ Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5086/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5086/24 од 16.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5086/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1053/24 од 07.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 04.02.2015. године, у делу у ком је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.308, закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србија“ Београд и тужиоца АА из ..., због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ из ..., којим је тражила да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 06.02.2015. године, у делу у ком је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.885, закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ Београд и тужиље ББ из ..., због повреде права на

једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ из ..., којим је тражио да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 06.02.2015. године, у делу у ком је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.973, закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ Београд и тужиоца ВВ из ..., због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 5086/24 од 16.01.2025. године, одбио као неосновану, жалбу тужилаца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1053/24 од 07.10.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова првостепеног и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости дела анекса уговора о раду закључених између парничних странака, којима је одређен коефицијент за обрачун зарада тужилаца. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима, у конкретном случају, коефицијенти послова утврђени у складу са Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.05.2015. године, у вези са Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужиоци за своју тврдњу да су дискриминисани у свом праву да остварују за исти рад или рад исте вредности исту зараду као и други радници запослени код туженог, нису приложили доказе, нити су доказали да у другим организационим деловима туженог постоје послови који су, по

опису послова у потпуности изједначени са пословима које они обављају, као и да у разним организационим деловима туженог постоји идентичан посао, по опису, врсти и условима рада, који су различито вредновани. Побигана одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, па с тим у вези, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду тужиоци су поднели 25.01.2021. године, а вредност предмета спора је 7.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбама Главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале обраде тог Закона примењују када одредбама ове Главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости анекса уговора о раду који су тужиоци закључили са туженим и његовим правним претходником, у делу који се односи на коефицијент за одређивање основне зараде запосленог. Дакле, тужбени захтев тужилаца не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, што значи да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић